

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014239
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014239.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného G. C., nar. XX.XX.XXXX v G. J., okres G. J., trvale bytom G., X. mája. XXX/XX, okres G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 26. augusta 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podanú v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. júna 2019 pod sp. zn. 6Pp/79/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu z r u š u j e.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b), odsek 2 Tr. zákona s a návrh odsúdeného G. C., nar. XX.XX.XXXX na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 06. júna 2019 pod sp. zn. 6Pp/79/2019 podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku podmienčne prepustil odsúdeného G. C., nar. XX.XX.XXXX z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu vo výmere 9 (deväť) mesiacov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 09. januára 2018 pod sp. zn. 2T/85/2017, pre trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zákona a súčasne ho prepustil aj z výkonu úhrnného trestu odňatia slobody, uloženého mu vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06. júla 2017 pod sp. zn. 2T/26/2017, pre pokračovací trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s pokračovacím trestným činom prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona. Podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil okresný súd odsúdenému skúšobnú dobu 1 (jeden) rok. Pre upresnenie je nevyhnutné uviesť, že pred napadnutým uznesením Okresného súdu Trenčín Okresný súd Ružomberok uznesením zo dňa 02. augusta 2018 pod sp. zn. 1Nt/31/2018 určil spoločný spôsob výkonu oboch citovaných trestov odsúdenému v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd Trenčín v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného sú splnené všetky tri zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie. Pokiaľ ide o formálnu podmienku, odsúdený už vykonal potrebnú časť z jemu uložených a nariadených oboch predmetných trestov odňatia slobody (§ 66 odsek 1 písm. a/ Tr. zákona) dňa 26. februára 2019. Pokiaľ ide o zvyšné dve materiálne podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 66 odsek 1 Tr. zákona, okresný súd dospel k záveru, že i tieto sú u odsúdeného splnené k tomu, aby mohol byť odsúdený G. C. podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere poukázal na to, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu preukázal svoje polepšenie a to i napriek tomu, že sa u neho vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku (nedovolené

kontakty so spoluodsúdenými, porušenie povinnosti mať pri sebe preukaz odsúdeného), za čo ale nebol disciplinárne postihovaný a odvtedy sa odsúdený obdobného konania nedopustil a pritom ide o nepatrné nedostatky, pre ktoré nie je možné konštatovať nesplnenie druhej zákonnej podmienky u neho pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podľa názoru okresného súdu bola u odsúdeného súčasne splnená i tretia zákonná podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeným na slobode po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a u odsúdeného teda neexistuje príliš veľké riziko jeho recidívy. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na kladné údaje o správaní sa odsúdeného vyplývajúce z jeho hodnotenia ústavom, ktorý konštatoval, že participuje na stanovenom programe zaobchádzania, je kritický k spáchanej trestnej činnosti a okresný súd sa na druhej strane nestotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd dospel k záveru, že odsúdený svojou sebareflexiou, pracovnými výsledkami počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody preukazuje, že na slobode bude schopný si zabezpečovať prostriedky zo statočných zdrojov a nebude sa už dopúšťať majetkovej trestnej činnosti. Určenie skúšobnej doby odsúdenému na jeden rok odôvodnil osobnými pomermi odsúdeného, charakterom spáchanej trestnej činnosti odsúdeným a zostávajúcim zvyškom nevykonaného trestu odňatia slobody.

Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote, ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť prokurátor okresnej prokuratúry v neprospech odsúdeného G. C.. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal absenciu naplnenia materiálnych podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere prokurátor poukázal na hodnotenie odsúdeného riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplývajú nedostatky v dodržiavaní interných predpisov odsúdeným, stredné riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného, a to z dôvodu opakovaného páchania trestnej činnosti, úroveň vzdelania odsúdeného, jeho nepriaznivá finančná situácia, experimentovanie s drogami a absencia kvalitnejšieho primárneho prostredia v detstve. Ďalej uviedol, že okresný súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory u odsúdeného, nakoľko aj po predchádzajúcich odsúdeniach mal G. C. (pred spáchaním trestnej činnosti, za ktorú je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody) mal dostatok možnosti preukázať zmenu svojho správania sa, čo ale nevyužil, čo svedčí o tom, že sa nenapravil, resp. sa nepolepšil. Prokurátor ďalej poukázal na to, že zmyslom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je automaticky udeľovanou odmenou iba za relatívne dobré správanie sa, bez ohľadu na účel trestu. Zmysel napíňa iba vtedy, ak existujú súčasne také skutočnosti a takého významu, ktoré odôvodňujú nádej, že odsúdený na slobode po podmiennečnom prepustení bude viesť aj skutočne riadny život a neexistuje tak príliš vysoké riziko recidívy. Vzhľadom na uvedené dôvody, keďže u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu nie sú splnené zákonné materiálne predpoklady, prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a okresnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Odsúdený G. C. vo svojom písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora uviedol, že sa s dôvodmi jeho sťažnosti stotožniť nemôže. Podrobnejšie argumentoval proti týmto dôvodom, keď uviedol, že prokurátor sa opiera iba o hodnotenie ústavu, ktoré nie je vždy v súlade so zákonom, a to už len z dôvodu, že vychádza z dotazníka - hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, ktorý je vo viacerých bodoch v rozpore čl. 12 Ústavy SR. Okresný súd preto podľa jeho názoru postupoval správne, keď sa s hodnotením ústavu nestotožnil. Ďalej uviedol, že sa nemôže stotožniť ani s názorom prokurátora v tom, že ako odsúdený mal doposiaľ možnosť preukázať zmenu svojho správania sa. Názor prokurátora považuje iba za odhad či prognózu smerom do budúcnosti. Podľa prezentovaného názoru prokurátora by tak každý odsúdený, ktorý už bol vo výkone trestu, nespĺňal automaticky tretiu zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, s čím sa však nie je možné stotožniť. Napadnuté uznesenie okresného súdu považuje za správne, a preto navrhol sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 06. augusta 2019, preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 26. augusta 2019 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že podaná sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmiennečne prepustil odsúdeného G. C. z výkonu predmetných uložených a nariadených oboch trestov odňatia slobody a keď

podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil odsúdenému skúšobnú dobu, na samej dolnej hranici zákonného rozpätia - 1 rok, a to dokonca bez nariadenia probačného dohľadu nad odsúdeným, pretože na taký postup neboli splnené dôsledne zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), písm. b), odsek 2 Tr. zákona.

Z ustanovení § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona vyplýva, že predpokladom podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného G. C. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal potrebnú zákonnú časť uložených a nariadených nepodmienečných trestov odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal adekvátny stupeň polepšenia a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Výkon potrebnej zákonnej časti uložených oboch trestov a pozitívne hodnotenie správania sa odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienenečné prepustenie. Zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' skutočne automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienenečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienenečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené dôsledne (materiálne) podmienky pre podmienenečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k nesprávnemu záveru. Z hodnotenia odsúdeného G. C. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, na ktoré podrobnejšie poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd síce na jednej strane vyplývajú pozitívne skutočnosti o jeho plnení si povinností odsúdeného, a to i vo vzťahu k spoluodsúdeným a príslušníkom ZVJS a jeho pracovných povinností a extramurálnych vzťahoch s vplyvom na sociálne zázemie, na druhej strane však vyplýva z tohto hodnotenia aj záver o tom, že odsúdený stanovený program zaobchádzania plní zatiaľ iba čiastočne, kde rezervy má ešte v oblasti edukácie, pokiaľ ide o dodržiavanie interných noriem a právnych predpisov a existujú také relevantné riziká sociálneho zlyhania, ktoré poukazujú na to, že u odsúdeného podľa názoru krajského súdu nie je náležite splnená nielen druhá zákonná podmienka, t. j. také vedenie riadneho života v podmienkach doterajšieho výkonu trestu, ktoré by bez pochybností preukazovali adekvátny stupeň polepšenia odsúdeného, keď doposiaľ neziskal počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody ani jednu disciplinárnu odmenu. Pritom však nie je relevantne splnená ani ostatná, tretia zákonná podmienka, t. j. predpoklad vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Sú to predovšetkým sklony odsúdeného páchať trestnú činnosť, o čom svedčia doterajšie odsúdenia G. C. pre spáchanie predovšetkým majetkovej trestnej činnosti, keď ani predtým už uložený nepodmienečný trest odňatia slobody nemal dostatočný pozitívny vplyv k tomu, aby už prestal páchať trestnú činnosť, a to dokonca potom, čo už raz bol podmienenečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6Pp/353/2016 dňa 16. novembra 2016. Aj podľa názoru krajského súdu sú rizikovými faktormi pre opätovné sociálne zlyhanie práve jeho doterajší spôsob vedenia života, keď odsúdený nemal záujem zabezpečiť si prostriedky k obžive zo stotočných zdrojov, ale aj jeho experimentovanie s omamnými látkami. Je síce pravdou, že odsúdený sa počas doterajšieho výkonu trestu pokiaľ ide o

plnenie si pracovných povinností javí zatiaľ pozitívne, ale i napriek ďalším uvedeným skutočnostiam, ktoré nesvedčia v prospech odsúdeného, nie je relevantne daný predpoklad vedenia riadneho života po podmienenečnom prepustení u odsúdeného tak, ako nesprávne dospel k takémuto záveru okresný súd v napadnutom uznesení, ktorý navyše tým, že u odsúdeného, ktorého nesprávne podmienenečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody ani nenariadil probačný dohľad nad jeho osobou a určil aj zároveň neprímerane krátku skúšobnú dobu, čím skutočne dostatočne a správne nevyhodnotil všetky okolnosti vo vzájomnom súhrne, významné pre rozhodnutie v posudzovanom prípade.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku a sám podľa § 66 odsek 1 písm. a), odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného G. C. na podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.